

Иван Вазов

Доста време се борих...

Доста време се борих,
ще да бягам надалече,
аз страдах и се мъчих,
слаб съм, изнурен съм вече.
Нито сила, нито щение
имам веч. Не е за мен
туй жестоко изкушение:
да те гледам всякой ден.
Тук аз чезна и копнея,
теб да гледам аз не смея.
Твойте дивни красоти.
Както ангел ти си красна,
както демон си опасна,
съжали ме и прости!...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9705>]